

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Elišky Cihlářové, JUDr. Milady Tomkové a Mgr. Jana Passera v právní věci stěžovatele **A. S.**, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2005, č. j. 46 Az 73/2005 - 34,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze nejprve rozsudkem ze dne 19. 10. 2004, č. j. 46 Az 761/2003 - 47, zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 27. 6. 2003, č. j. OAM-2187/VL-19-04-2003, kterým mu nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo rozhodnuto tak, že se na něho nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 zákona o azylu.

Tento rozsudek krajského soudu byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2005, č. j. 7 Azs 88/2005 - 89, a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud v Praze pak rozsudkem ze dne 6. 12. 2005, č. j. 46 Az 73/2005 - 34, znovu zamítl žalobu stěžovatele proti již uvedenému rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 27. 6. 2003, č. j. OAM-2187/VL-19-04-2003, o neudělení azylu a neshledání překážek vycestování.

Také proti tomuto rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost ze dne 21. 2. 2006, kterou se domáhá u Nejvyššího správního soudu zrušení tohoto rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Lhůta k podání kasační stížnosti proti tomuto rozsudku krajského soudu podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), skončila uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Z obsahu spisu vyplývá, že kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručován do vlastních rukou na adresu L., L. n. 1, kde byl podle databáze Ministerstva vnitra hlášen k pobytu od 27. 7. 2005. Jelikož však adresát nebyl zastížen, byla obálka s písemností (zásilka) uložena dne 10. 1. 2006 a adresátu zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl s písemným poučením o důsledcích nevyzvednutí. Stěžovatel si však uvedený rozsudek krajského soudu doručovaný do vlastních rukou nevyzvedl ani do 10 dnů od uložení, a proto bylo nutno považovat poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl (§ 50c odst. 4 o. s. ř.). Za těchto okolností byl podle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. doručen kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu stěžovateli dne 20. 1. 2006. Se zřetelem k tomuto datu doručení pak skončila lhůta k podání kasační stížnosti proti tomuto rozsudku krajského soudu uplynutím pátku dne 3. 2. 2006.

Jelikož stěžovatel podal osobně kasační stížnost ze dne 21. 2. 2006 proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2005, č. j. 46 Az 73/2005 - 34, do podatelny tohoto soudu až dne 22. 2. 2006, stalo se tak zjevně po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2, poslední věta, s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto z uvedených důvodů usnesením odmítl tuto kasační stížnost stěžovatele jako opožděně podanou [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s.].

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2006

JUDr. Radan Malík
předseda senátu